

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/615 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen, van 30 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 maart 2004 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 28 december 2006 heeft de minister van Justitie het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 juli 2007, verzonden op 7 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

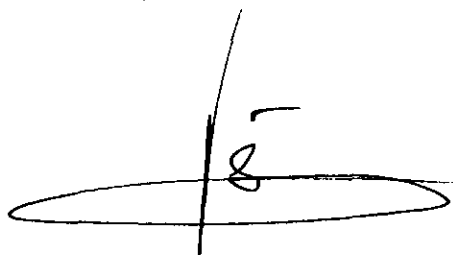
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 november 2007

154-565.

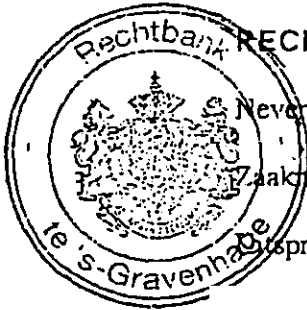
Verzonden: 5 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen, Vreemdelingenkamer

Zaaknr.: Awb 07/615

Uitspraak in het geschil tussen

geboren op
van Guinese nationaliteit,
V-nummer
eiser,
gemachtigde: mr. K.J. Meijer, advocaat te St. Annaparochie,

en

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE, voorheen de Minister van Justitie, daarvoor
de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. J.C. aan 't Goor, ambtenaar ten departemente.

i. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 7 augustus 2002 heeft eiser een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "medische behandeling". Verweerder heeft bij beschikking van 15 maart 2004 afwijzend op de aanvraag beslist. Tegen deze beschikking heeft eiser op 9 april 2004 een bezwaarschrift ingediend. Bij beschikking op bezwaar van 15 juli 2005 is het bezwaar door verweerder ongegrond verklaard. Tegen deze beschikking heeft eiser op 2 augustus 2005 een beroepschrift bij de rechtbank ingediend. Bij brief van 20 september 2005 heeft verweerder de beschikking op bezwaar van 15 juli 2005 ingetrokken. Eiser heeft daarop het beroep van 2 augustus 2005 ingetrokken.

1.2. Bij beschikking van 28 december 2006 heeft verweerder opnieuw beslist op het bezwaarschrift van eiser van 9 april 2004. Dit bezwaarschrift is wederom ongegrond verklaard. Bij beroepschrift van 3 januari 2007 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 26 juli 2007. Eiser is aldaar verschenen bij zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Bij separate beschikking van 28 december 2006, uitgereikt op 7 maart 2007, is eiser op grond van artikel 67, derde lid van de Vreemdelingenwet 2000 (Vc 2000) ongewenst verklaard. Tegen deze beschikking heeft eiser op 21 maart 2007 bezwaar aangetekend. Op dit bezwaarschrift heeft verweerder nog niet beslist.

2.2. Eiser heeft in beroep gemotiveerd en onder verwijzing naar eisers medische situatie naar voren gebracht dat hem een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "medische behandeling" moet worden verleend. Eiser is voorts van mening dat hij dient te worden vrijgesteld van het vereiste dat een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) dient te worden aangevraagd.

2.3. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat advies is gevraagd van de medisch adviseur (hierna: BMA). Door de arts van het BMA is op 27 november 2003 en op 26 oktober 2004 advies uitgebracht. Teneinde de medische situatie van eiser te actualiseren is op 5 juli 2006 opnieuw geadviseerd door het BMA. De BMA arts acht sprake van een medische noodsituatie op korte termijn bij achterwege blijven van de behandeling van de psychische problematiek van eiser. Omdat echter actuele medische informatie (met name van de behandelend internist) over de gehele medische situatie ontbreekt, heeft de BMA- arts evenwel de vraag naar de behandelmogelijkheden van eiser in Guinee niet kunnen beantwoorden. Verweerder heeft deze omstandigheid voor risico gebracht van eiser aangezien herhaaldelijk om ondertekende toestemmingsverklaringen is verzocht, maar deze niet zijn van eiser zijn ontvangen. Verweerder heeft eiser bij het bestreden besluit dan ook het ontbreken van een mvv tegengeworpen, terwijl niet is aangenomen dat eiser van dit vereiste is vrijgesteld.

In het verweerschrift heeft verweerder, onder verwijzing naar de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) met betrekking tot verzoeken om een verblijfsvergunning van vreemdelingen die ongewenst verklaard zijn niet-ontvankelijk verklaard moet worden. Verwezen is naar de uitspraak van de ABRS van 6 juli 2006, 200510434/1.

Beoordeling van het beroep

2.4. De rechtbank overweegt als volgt.

2.5. Eiser is bij beschikking van 28 december 2006 ongewenst verklaard, dit onder toepassing van artikel 67, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000. Tegen deze beschikking heeft eiser bezwaar gemaakt, doch dit bezwaar schorst de rechtsgevolgen van de ongewenstverklaring niet. Op het bezwaarschrift is nog niet beslist door verweerder.

2.6. Ingevolge artikel 67, derde lid, Vw 2000 kan de ongewenstverklarde vreemdeling in afwijking van artikel 8 van die wet geen rechtmatig verblijf hebben. Onder verwijzing naar de uitspraak van de ABRS van 6 juli 2006 (JV 2006/347) overweegt de rechtbank dat eiser geen belang heeft bij een beoordeling van een beroep inzake de weigering van een (reguliere) verblijfsvergunning, zolang de ongewenstverklaring van eiser niet desverzocht is

opgeheven dan wel is geëxpireerd en zolang het besluit tot ongewenstverklaring niet is vernietigd of ingetrokken. De rechtbank stelt vast dat de ongewenstverklaring van eiser voortduurt. Een eventuele schending van artikel 3 EVRM kan en dient eiser dan ook in de procedure waarin de ongewenstverklaring wordt bestreden naar voren te brengen.

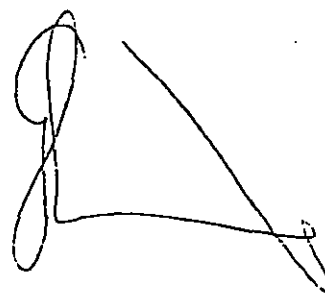
2.7. Uit het vorenoverwogene vloeit voort dat het beroep van eiser niet-ontvankelijk is.

2.8. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

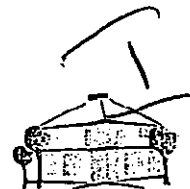
Aldus gegeven door mr. G. Laman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. H.W. Wind als griffier op 30 juli 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: - 7 AUG 2007

VOOR AFSCHRIJFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

ADVOCATENKANTOOR
MEIJER

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4692-c - 4 SEP. 2007.	
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

ADVOCaat & PROCUREUR
mr. K. J. Meijer

BEZOEKADRES
Van Harenstraat 3
9076 BS St. Annaparochie

CORRESPONDENTIEADRES
Postbus 10
9076 ZN St. Annaparochie
T (0518) 40 21 86
F (0518) 40 29 76

Sint Annaparochie, 4 september 2007

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Geachte heer/mevrouw,

Namens , geboren op en van Guinese nationaliteit, thans verblijvende te Soesterberg in het Detentiecentrum Zeist aldaar (Postbus 111, 3769 ZJ), te dezer zake woonplaats kiezende te Sint Annaparochie aan de Van Harenstraat 3 (9076 BS) ten kantore van advocaat mr. K.J. Meijer, die te dezer zake door voornoemd tot bepaaldelijk gevolmachtigde is aangesteld en als zodanig optreedt om namens voornoemd hoger beroep in te stellen, deel ik u hierbij mee dat ik heden, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd door voornoemd,

HOGER BEROEP instel tegen de uitspraak d.d. 30 juli 2007, aan zijn bepaaldelijk gevolmachtigde verzonden op 7 augustus 2007, van de vreemdelingenkamer van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Groningen met registratienummer Awb 07/615 waarbij het namens appellant ingediende beroepschrift d.d. 3 januari 2007 gericht tegen de beschikking van verweerder d.d. 28 december 2006, -waarbij het bezwaarschrift van appellant d.d. 9 april 2004 wederom ongegrond is verklaard-, niet-ontvankelijk is verklaard.

Grief 1

In strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Groningen in haar uitspraak, rechtsoverweging 2.6, ten onrechte overwogen dat: "Ingevolge artikel 67, derde lid, Vw 2000 kan de ongewenst verklaarde vreemdeling in afwijking van artikel 8 van die wet geen rechtmatig verblijf hebben. Onder verwijzing naar de uitspraak van de ABRS van 6 juli 2006 (JV 2006/347) overweegt de rechtbank dat eiser geen belang heeft bij een beoordeling van een beroep inzake de weigering van een (reguliere) verblijfsver-

gunning, zolang de ongewenstverklaring van eiser niet desverzocht is opgeheven dan wel ge-expireerd en zolang het besluit tot ongewenstverklaring niet is vernietigd of ingetrokken. De rechtbank stelt vast dat de ongewenstverklaring van eiser voortduurt. Een eventuele schending van artikel 3 EVRM kan en dient eiser dan ook in de procedure waarin de ongewenstverklaring wordt bestreden naar voren te brengen."

Toelichting: Appellant stelt zich op het standpunt dat er ingevolge het systeem van de nationale wetgeving bij verweerder de plicht tot uitzetting bestaat van diegene die niet rechtmatig in Nederland verblijft. Nu deze plicht bestaat, loopt iemand die bij uitzetting te vrezen heeft voor een schending van artikel 3 EVRM, het risico om uitgezet te worden zonder dat er gekeken is naar of deze persoon a) vluchteling is en b) het slachtoffer zal (kunnen) worden van een schending van artikel 3 EVRM althans van een onmenselijke behandeling. Dit zou het gevolg zijn van een ongewenstverklaring. Indien en voor zover dit al niet reeds in strijd zou zijn met nationaal recht, dan is het in ieder geval zeker strijdig met internationaal recht. Namens appellant zij opgemerkt dat het niet zo kan en mag zijn dat een vreemdeling die dreigt te worden uitgezet naar het land van herkomst en aldaar een schending van artikel 3 EVRM staat te wachten althans waarvan het risico bestaat dat deze of gene daar het slachtoffer van zal worden, desondanks zal (kunnen) worden uitgezet. Kortom, er dient weldegelijk te worden bekeken of er een risico op een schending van artikel 3 EVRM bestaat zodat aldus een beroep tegen een afwijzing daarvan niet door een rechter niet-ontvankelijk kan en mag worden verklaard. Op grond van het voorgaande stelt appellant derhalve dan ook dat nu de rechtbank verweerder ten onrechte gevolgd is in diens stellingen, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan appellant alsnog een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "medische behandeling" dient te worden verleend.

Grief II

In strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidbeginsel heeft de rechtbank Groningen in haar uitspraak, rechtsoverweging 2.7., ten onrechte overwogen dat: "Uit het vorenoverwogene vloeit voort dat het beroep van eiser niet-ontvankelijk is."

Toelichting: Appellant verwijst hierbij naar de toelichting op grief I waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd en als zodanig eveneens dient te worden beschouwd als zijnde de toelichting op grief II. Op grond hiervan stelt appellant derhalve dan ook dat nu de rechtbank verweerder ten onrechte gevolgd is in diens stellingen, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan appellant alsnog een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "medische behandeling" dient te worden verleend.

REDENEN waarom appellant zich tot u wendt met het verzoek om:

1. het hoger beroepschrift d.d. 4 september 2007 gegrond te verklaren en rechtdoende:

ADVOCATENKANTOOR
— MEIJER —

2. de uitspraak d.d. 30 juli 2007 van de rechtbank Groningen te vernietigen;
3. het beroepschrift d.d. 3 januari 2007 gegrond te verklaren;
4. de bestreden beschikking van verweerder d.d. 28 december 2006 te vernietigen;
5. te bepalen dat aan appellant alsnog een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "medische behandeling" zal behoren te worden verleend;
6. verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure, daarbij inbegrepen de kosten van appellant voor rechtsbijstand.

Hoogachtend,

mr. K.J. Meijer

bijlage: uitspraak rechtbank Groningen d.d. 30 juli 2007 (Awb 07/615)